

Izhaja vsaki četrtek ob 11. uri dopoldne. Rokopisj se ne vračajo. Nebrankovana pisma se ne sprejemajo.

Cena listu znaša za celo leto 4 kroni, za pol leta 2 kroni. Za manj premožne za celo leto 3 kroni, za pol leta K 1:50. Za Nemčijo je na listu 5 K, za druge dežele izven Avstrije 6 K.

Rokopise sprejema „Narodna Tiskarna“ v Gorici, ulica Veturini št. 9.

Narodno in naznanila sprejema upravništvo v Gorici, Semeniška ulica št. 16. Posamezne številke se prodajajo v tobakarnah v Šolski ulici, Nunski ulici, na Josip Verdijevem tekalšču nasproti mestnemu vrtu in na Korenjskem bregu (Riva Corno) št. 14 po 8 vin.

Oglasi in poslanice se računijo po petih vrstah, in sicer: če se tiska enkrat 14 vin., dvakrat 12 vin., trikrat 10 vin. Večkrat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

Duhovnikom navodilo glede strežnikov.

Od nekdaj je bila tu in gotovo skoraj v vseh duhovnijah navada, da so stregli pri sv. maši otroci, ki so dolžni obiskavati še vsakdanjo šolo. Ako se je dogodilo, da je morala biti služba božja pozneje radi poroke, pogreba itd., izostali so strežniki tudi iz šole za tisto dopoldne in šolsko vodstvo jih je vedno opravičilo. Vodstvo ljudske šole v Smasti pa se je 16. januarja t. l. obrnilo do c. kr. okr. šolskega sveta v Tolminu, mu naznanilo, da strežniki o raznih prilikah pogrebov, porok itd. izostajajo iz šole in vprašalo, kako postopati s temi zamudami, ker tukajšnji kurat trdi, da so take zamude opravičene. Radi te vloge dobil je podpisani sledeči odlok v prepisu:

Prepis.
Št. 105. V Tolminu 8. febr. 1904.

Vodstvu ljudske šole v Smasti.

Ozirom na t. n. poročilo dd. 16. jan. t. l. št. 6 obveščam isto kakor sledi: Trditve tamkajšnega kurata, da bi bili dečki ob dnevih, kojim je ministrirati pri službi božji oz. cerkvenih opravilih pouka prosti, je napačna, kajti ministriranje ne spada med verske vaje v smislu § 5 dež. post. dd. 2. maja 1883 št. 53.

S zamudami radi ministriranja je postopati kakor z drugimi neopravičenimi osobito tedaj, ako se isto prepogosto ponavlja.

Predsednik: Prinzig, s. r.

Na prigibu: Št. 105. V Tolminu 8. febr. 1904.

Prečastitemu kuracijskemu uradu na Libušnjem v znanje in ravnanje.

Predsednik: Prinzig, s. r.

Ako bi obveljal ta odlok, potem bi nam skoraj nikdar ne bilo mogoče imeti službe božje pozneje. In vendar je tukaj

navada, da so vse poroke ob 10. uri, ker imajo ljudje daleč do cerkve; ravno tako je navada, da je pustni pondeljek in torej služba božja ob 10. uri itd. Vse te stare navade bi se morale toraj opustiti, kajti cerkvenik ne more streči, ima družega opravila dovolj; odraslih strežnikov ni mogoče dobiti, ker gre vse v svet; otroci pa morajo v šolo. Podpisani se je torej obrnil do c. kr. deželnega šolskega sveta v Gorici, navedel slučaje, v katerih rabi šolske otroke pri službi božji med šolskim podukom in vprašal, ali so v takih slučajih otroci oproščeni šole ali ne, ter dobil sledeči odlok:

C. kr. okrajni šolski svet v Tolminu.
Št. 380. V Tolminu 2. maja 1904.
Prečastitemu kuracijskemu uradu na Libušnjem.

Vsled odloka c. kr. deželnega šolskega sveta dd. 4. aprila t. l. št. 192/GS obveščam isti, da je c. kr. deželni šolski svet sklenil na podlagi neke tamkajšne vloge v seji dne 26. marca t. l., da se ima smatrati od šolskega vodstva v Smasti opravičenim morebitne zamude enega ali dveh učencev, kateri bi pri porokah, pri javni službi božji na pustni pondeljek in torej, pri eni v adventu in eni v postnem času obdržavani skupni spovedi, kakor tudi pri maši povodom pogreba, katero se bere v poznejših urah, služili kot ministranti, ako potrdi kuracijski urad, da je dotični oziroma sta dotična učenca zamudila šolski pouk, ker sta ministrirala pri službi božji.

O tem sklepu se je obvestilo tudi šolsko vodstvo v Smasti.

Predsednik: Prinzig, s. r.

Iz tega sledi toraj, da sme eden ali dva šolska učenca, ako strežeta pri službi božji v poznejših urah, izostati od pouka v šoli, ter mora šolsko vodstvo te zamude opravičiti ako duhovni urad le potrdi, da jih je res rabil za strežnike pri službi božji.

Na Libušnjem 8. maja 1904.

Ivan Leben, kurat.

se, sem bila tam in obljubili so mi, da dajo na up, dokler mi sodnica ne plača. Ljubica veselo poskoči.

„A kaj naj vzamem pri trgovcu?“
„Bode že pripravljeno. Rekla sem mu, kaj potrebujem. Vzemi veliko košarico. Danes skuham malo bolj obed, da se otroci zopet enkrat nasitijo.“

Ko so došli opoldne iz šole, iznenadila jih je mati z rezanci, posutimi z makom. To je bilo veselja in vzklikanja! Zdelo se je, kakor da je po dolgih deževnih dneh solnce zopet veselo posijalo. Golubička je žarela radosti, videti otroke tako srečne, in po obedu lotila se je s podvojenim veseljem dela. Delala je z Ljubico kakor včeraj celi dan. Pod večer je poslala hčerko na sprehod, da ne bi mlado telo od prenapornega dela jelo hirati, a sama je delala še pozno v noč. Za štirinajst dni bilo je delo gotovo. Golubička je vse lepo oprala, zavila in nesla k sodnici.

Mlada gospa se je ravno oblačila za sprehod. Naglo pregleda delo ter pohvali šiviljo:

„Jako sem zadovoljna, draga Golubička. Za nekoliko dni vam hočem dati zopet novega dela. Hvala vam lepa.“

Rusko-japonska vojska.

Poročila, ki prihajajo zadnje dni z bojišča, izvirajo vsa le od japonske in angleške strani. Da so ta poročila skrajno neugodna za Ruse, razume se samo ob sebi. Od ruske strani ve se le toliko, da je res, da so se Japonci izkrcali že na polotoku Liaotung in da so v okrožju pred Port Arturom v daljavi kakih 12 km. japonske vojne ladje. Rusom protivno časopisje smatra to dvoje dejstvo za obleganje Port Artura in trdi, ne da bi imelo za to v rokah kak dokaz, da se je Japoncem pri zadnjem napadu v resnici posrečilo zapreti uhod v portartursko luko. Od ruske strani se taka vest še ni potrdila, ampak so se uradna ruska poročila glasila ravno nasprotno. Ravno tako vedo angleška poročila povedati, da so Japonci dosegli tudi na kopnem že drug vspeh in da so pregnali po jako krvavi bitki, v kateri je padlo na obeh straneh mnogo vojakov, Ruse iz Fenvančenga ter se polastili omenjenega utrjenega mesta. Kakor rečeno, so to poročila angleških in drugih Japoncem prijaznih listov in niso Rusi o teh dogodkih še nič poročali. To molčanje Rusov pa ima gotovo svoj pomen, katerega bo pa javnost doznala že v najkrajšem času.

Da se namreč pripravljajo na bojišču že v bodočih dneh važni dogodki, ki bodo imeli za nadaljni razvoj rusko-japonske vojske velik pomen, sklepali bi bilo tudi iz naslednjega povelja, katero je izdal na vojne čete v Port Arturu in njegovi okolici general Stösel in ki se glasi:

„Mnogostevilne sovražne vojne čete prestopile so dne 30. aprila in 1. maja reko Jalu. Naše vojne čete so se umaknile na pozicije, ki so bile že poprej v ta namen določene. V petek pa se je izkrcal sovražnik južno od Pitzevo v močnem številu in v bližini zaliva Kiacio. Naravno je, da bode sovražnik najprej uničil železnice, ki nas vežejo z Mandžurijo ter skušal pognati naše čete proti Port

Arturu in potem oblegati Port Artur, to glavno rusko utrdbo na Skrajnem vzhodu. Vi pa branite to trdnjavo dokler ne dosepejo naše vojne čete, da nas osvobodijo. Smatram za svojo dolžnost, da vas opozarjam, da moramo biti previdni, oprezni in vedno pripravljene na to, da vsprejmemo sovražnika kakor to zahteva čast ruskih vojnih čet. Ostati morate vedno hladnokrvni in vas ne sme nič razburiti. Premisliti morate, da je v vojski vse mogoče ter biti prepričani, da z Božjo pomočjo gotovo rešimo nalogo, katero smo prevzeli.“

Dunajsko japonsko poslanstvo dobilo je iz Tokija sledeče poročilo: General Kuroki brzojavlja: Potem ko je naše konjenišvo pregnalo sovražnika, je oddelek pešcev zasedel Fenvangčeng. Sovražnik je pred svojim odhodom iz mesta zažgal vsa vojna skladišča. Tamošnji prebivalci pripovedujejo, da je število ruskih ranjencev, ki so po bitki pri Jalu šli skozi Fenvangčeng, znašalo nad 800 mož. Pri omenjeni bitki so Rusi izgubili nad 3000 mož. Japonske čete, ki so se iskrcale na Liaotongu so zasedle 6. maja Pulantieng ter so razdejale železnico in brzojav.

Drugo poročilo iz Tokija pripoveduje, da so napadli Japonci pri Huan-sipu Ruse, katerih je bilo nad 2400 mož, ter jih pognali v beg. — Istotako poročajo iz Tokija, da so se Japonci izkrcali ne le na Liaotongu, nego tudi pri Taku-scianu in pri izlivu reke Dajanho. — To so, kakor rečeno, japonska poročila, katera so mogoče resnična, mogoče pa tudi ne. Jedno takih poročil, ki se pripisuje admiralu Togo, zatrjuje tudi, da so Japonci v resnici zaprli uhod v portartursko luko, dočim se taka vest z ruske strani odločno zanikuje.

Kitajski ogleduhi poročajo, da imajo Rusi v Mandžuriji 150.000 mož infanterije,

mati zaprla vrata, „koliko ima z nami truda in skrbi!“

In mlado dekle skloni tužno glavo in blede obraz porose solze — —

Sirota, v letih, ko drugim celi svet cvete, ko se vse na njih smehlja, je njeno dušo že pokrila ledena, zadušljiva megla skrbi!

Golubička je došla k peku.

„Dober dan, gospodar!“

„Bog daj, Bog daj! Kaj mi prinesete dobrega?“

Pek jo je prijazen vsprejel, misleč, da hoče plačati, ker je došla sama.

„Ah, žalibog, ne prinesem nič“, vzdihne Golubička. „Rada bi vam plačala, ravno sem delo dogotovila, a plačila nisem dobila. Prosim vas, počakajte me še nekaj dni, in dajte mi še na upanje. Ko dobim denar, vam ga koj prinesem.“

„Hm, hm“, zmaje pek z glavo. „Šivali ste za gospo dosnico, — a?“

„Da, kakor sem rekla.“

„Pa ta da vam ni plačala? Čudno!“

„Mojster, veste da sem poštna žena, ne mislite, da sem se morda lagala!“

(Dalje pride.)

LISTEK.

Kriva tatvine.

(Česko spisal Vaclav Kosmak.)

(Dalje.)

Loti se znova dela. Otroci so šli na polje in Golubička je šivila z Ljubico do večera. V mraku dojde odvetnikova dovilja.

„Dober večer!“ pozdravi jo Golubička. „Kaj mi prinesete dobrega?“

„Jutri zjutraj pojdite k gospej sodnici, ima za vas dela. A gotovo!“ Golubički zaigra srce.

„K gospej sodnici? Pridem gotovo in recite milostivi, da ji poljubljam roko. Bog vam daj srečo mladenka, prinesla ste mi dobro sporočilo.“

Drugi dan je šla Golubička k sodnici. Vrnivši se je topila veselja.

„Ljubica“, reče hčerki, „glej, koliko sem prinesla. Za štirinajst dni imamo dovolj dela“ in pokaže hčerki poln naročaj platna. „Bog povrni gospej odvetnikovi, ki me je sodnici priporočila. Sedaj bomo tudi jesti imeli. Pojdi k peku po hleb kruha in v prodajalno. Vrnivši

Sprejema
hranilne vloge
katere obrestuje po
4 1/2% polumesečno; ne-
vzdignene obrestipripi-
suje konec leta k glav-
nici. Rentni davek pla-
čuje posojilnica sama.

Posojila
udom na osebni kredit po
6% in na vključbo po 5 1/2%

„Centralna posojilnica“

registrovana zadruga z omejeno zavezo.

Gorica, ulica Vetturini 9.

C. kr. poštnohranilnični konto N. 851.292.

Sprejema
nove člane
z glavnimi in opravi-
lnimi določili. Glavni do-
leži po 200 K, opravljeni
po 2 K. Otvarja članom
tekoče račune, katere
obrestuje po dogovoru.

Uradne ure
vsak dan od 8. ure zjutraj
pa do 1. ure popoldne.

Ivan Bednařik
priporoča svojo
knjigoveznicu
v Gorici
ulica Vetturini št. 3.

Št. 1511
Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavlil IV. četrtleta t. j. mesecev
januarja, februarja in marca 1903
začne v ponedeljek dne 6. junija 1904.
ter se b nadaljevala naslednje četrtke
in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice
in z njo združene hranilnice.
V Gorici, 4. maja 1904.

Pozor! Pozor!

Zaloga vina!

Na prodaj je belo in črno brskvo,
vipavsko, furlansko in istrijsko vi-
no. Odpošilja se na vse kraje v sod-
skih od 56 litrov naprej. Postrežba
je točna, cene zmerne.

Se priporoča s spoštovanjem

Josip Toroš,
Via del Ponte Isonzo hiši. 6.
Gorica.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

Konjedic & Zajec

Gorica, pred nadškofijo šte. 5 in podružnica v hiši „Monta“.

Za čas stavbe priporoča vse stavbne potrebščine, kakor: cement,
stavbne nosilce, vsakovrstne okove, železje, strešna okna, cavi za stra-
nišča itd. Ima v zalogi orodje za vsa rokodelstva iz najbolj slovečih
tovarn. Opozarja na svojo bogato izber kuhinjskega in hišnega orodja
dob rezprimerno nizkih cenah.

Edina zaloga
stavbenih nositeljev
v Gorici.

Pocinkana žica za vinograde po jako snižanih cenah!

Pozor!
Eno krons nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže
s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za
100 kron blaga.

Pozor! Eno krons nagrade!

Prosiva zahtevati listke!

A. Krušič
trgovec in krojaški
mojster

Gorica, ulica Gius. Verdi št. 33

naznanja slav. občinstvu, da
je dobil ravnokar *sveže an-
gleško in avstrijsko blago,*
kakor tudi svežih ingotljenih
oblek in povernikov raznih vrst
v veliki izbiri za bližajočo pom-
ladno sezono.

**Izdelek iz lastnega
blaga jamčim.**

Rojaki! Spominjajte se o vsaki
priliki „Šolskega doma“.

IVAN BAJT,
krojaški mojster v Gorici na Placuti 28.

Priporoča se vsem prijateljem
in znancem in drugim gospodom za
obilna naročila.

Edina slov. kleparska delavnica
v ulici sv. Antona št. 1

Podpisani se toplo priporoča
svojim rojakom v mestu in tudi
na deželi za izdelovanje vseh
kleparskih izdelkov, kakor cevij
za vodo, žlebe za stavbe, ku-
hinjske priprave. Prevzema
tudi vsako popravo po prav
nizkih cenah. Zagotavlja točno
in solidno postrežbo udani

Karol Čufer,
klep. mojster.

And. Fajt,
pekovski mojster Gorica,
tekališče Fr. Josipa št. 20

Izvršuje naročila vsakovrstnega
peciva, tudi najfinjšega, kakor so
nove maše in godove, kolače za
birmance in poroke itd. Vsa nara-
čila izvršuje točno in natančno po
želji naročnikov. Ima in prodaja
različne moke, fina peciva, fina
vina in likerje po zmerni ceni. Za
Veliko noč posebno goriško pinco
in potice itd.

Anton Fon,
klobučar in gostilničar v Semeniški
ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih
klobukov in toči v svoji krčmi prist-
na domača vina ter postreže tudi
z jako ukusnimi jedili. Postrežba in
cene jako solidne.

Lekarna
Cristofolletti v Gorici

Prave in edne žel. kapljice
z znamko sv. Antona Pado-
vanskega.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
(Varstvena znamka) popije. — *Okrepé
kelodec, storé, da sšine v
kratkem času omotica in ši-
vočna lénost (mrvtost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek raje je.*

Cena steklenici 60 vin.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“

Dunajska cesta 19 — v Medjatovi hiši v pritličju — Dunajska cesta 19

vsprejema:

1. zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in pridelkov proti požarni škodi;
2. zavarovanja zvonov proti poškodbli in
3. za nižjeavstrijsko deželno zavarovalnico na Dunaji:

a) zavarovanje na doživetje in za smrt, jednostavna zavarovanja za slučaj smrti, na doto in rento, ljudska zavarovanja z mesečnim plačilom zavarovalnine po 50 vin., 1, 2, 3 in 4 K in daje po neprisljenih vlogah v oddelku „Rentna hranilnica“ deželne zavarovalnice zelo praktično starostno in rentno preskrbo;

b) zavarovanja proti vsakovrstnim nezgodam (telesnim poškodbam) in nezgodam na potovanju po suhem in na vodi ter jamstvena zavarovanja vsake vrste.

Pojasnila daje in vsprejema ponudbe ravnateljstvo zava-
rovalnice ter postreže na željo tudi s preglednicami in ceniki.

*Ta edina slovenska zavarovalnica sprejema zavarovanje
pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri s vsako drugo
zavarovalnico.*

V krajih, kjer še ni stalnih poverjenikov se proti
proviziji nastavljajo spoštovane osebe za ta zaupni posel.

Postavno vloženi ustanovni zaklad jamči zavarovalcem
popolno varnost.

Svoji k svojim!

Rojaki Slovenci! Pristopajte k domači zavarovalnici!